+ 4 oldal

Felcsúti Hírlap

2025. december, XIV. évf., 12. szám (160.)

Messzi földről

„Hi-hi-hi, jaj, de jó!”

Szent Miklós nyomában a bölcsiben és az oviban

Hógömb

Bencze Anita
és a karácsonyi csodák

Advent

Több mint 800 éves hagyomány
éledt újjá Felcsúton

Valcer

Szalagtűző ünnepség
a Letenyeyben

Decemberi tartalom

4
Advent
Több mint 800 éves hagyomány éledt újjá Felcsúton

8
Messzi földről
Szent Miklós nyomában
a bölcsiben és az oviban

12
Száncsengő
Játék, tánc, kacagás,
avagy az Endreszben járt a Mikulás

16
Ünnep
Így mikulásoztak
a Gyöngyvirág Nyugdíjasklubban

18
Valcer
Szalagtűző ünnepség a Letenyeyben

22
Várakozás
Élő adventi kalendáriummá változott
a település

24
Hógömb
Bencze Anita és a karácsonyi csodák

28
Mesesarok
Karácsonyi halászléfőzés

30
Konyha
Pesztós-parmezános
karácsonyfa

31
Kert
Tél

32
Harangszó
Közeleg a szenteste
Szívátültetés

34
Mozaik

BOLDOG karácsonyt!

Lapunk írásaival, képeivel, gondolataival kívánunk
áldott, békés, szép ünnepet
a Felcsúti Hírlap minden kedves Olvasójának!

Felcsút Községi Önkormányzat

Advent

A mi betlehemünk

Több mint 800 éves hagyomány éledt újjá Felcsúton

Napszállta idején, november végi zimankóban sorra érkeznek a felcsúti családok a kertészetbe – zsúfolásig megtelik az udvar. Forralt borral, teával, punccsal és megannyi süteménnyel kínálnak bennünket. „Ó, jöjj, ó, jöjj, Üdvözítő, beteljesült már az idő, törd át az ég zárt ajtaját, vár a világ sóvárgva rád” – hangzik fel a dal, s fellobban az adventi koszorú első gyertyájának lángja. „Advent az adakozás időszaka, ilyenkor sokkal inkább keressük az alkalmat a jócselekedetekre és a találkozásra – fogalmaz Baboss Botond katolikus lelkipásztori munkatárs. – Advent a készülődés, a várakozás időszaka is, amikor lelki útra indulunk, melynek végén megszülethet az ajándékozó szeretet.” „Az adventi koszorú négy gyertyája szimbolikus, Jézus Krisztus négyféle eljövetelére emlékeztet – teszi hozzá Hős Csaba református lelkész. – Az Úr a világra született Betlehemben, de eljön a halálunk óráján és a világkorszak végén is, sőt, nap mint nap közeledik hozzánk, s életünkben először vagy sokadjára megnyitja szívünket a szeretet előtt. Kívánom, hogy olyan karácsonyunk legyen, amikor összeérhet a szívünk, s befogadhatjuk Jézust, mert általa lehet boldog az életünk.” „Adventi hírnök, friss fenyőág, lobog az első gyertyaláng. Karácsonyt várva lázban a föld, isteni gyermeket köszönt. Ujjong a szívünk, dalra gyúl, nincs már messze az Úr” – énekeljük harsonaszó kíséretében.

Majd feltárul Felcsút betleheme. Kicsik és nagyok megilletődve pillantanak be az emberiség történetének legszebb jelenetébe, s ámuldozva szemlélik a kis Jézus születésének barlangját megidéző aklot, benne a Szent Családot, valamint a Kisded előtt hódoló napkeleti bölcseket és pásztorokat megformázó élethű bábukat. Csodaszép betlehemünk Csepeli Árpád kezdeményezésére sokak összefogásával kelt életre. Az istálló Varga Sándor munkája, a megépítéséhez szükséges faanyagot Csizmadia Róbert, a húsz bála szalmát pedig Fridman Tamás biztosította, a fényeket a BALU-VILL 2003 Bt. szerelte, a kirakati babákat a Figura Dekor készítette, a bölcsek ruháit Vörös Tibor és felesége, iskolánk igazgatója, Vörösné Székely Henriett varrta, míg Mária és József, illetve a pásztorok öltözéke a Szerencsés nővérek alkotása. Az adventi gyertyagyújtással egybekötött találkozás katolikus és református egyközségünk együttműködésének köszönhetően valósult meg, a szeretetvendégség során kínált süteményeket pedig a Gyöngyvirág Nyugdíjasklub tagjainak és a megannyi háziasszonynak hála majszolhattuk. „Az, hogy mintegy kétszázan ellátogattak az összejövetelre, azt üzeni számunkra, hogy az emberek vágynak a találkozásra, a kapcsolódásra, különösen advent idején – mondták a szervezők. – Szerettük volna, ha megvalósul egy program, amely felekezeteken felül a közösséget építi, s szerettük volna a betlehemállítás több évszázados hagyományát újjáéleszteni, arra hívni az embereket, hogy ünnepeljünk úgy, ahogy nagyapáink-nagyanyáink ünnepeltek: összejöttek, énekeltek, beszélgettek.”

Felcsút életnagyságú betleheme a karácsonyi ünnepkörben (egészen vízkeresztig, avagy január 6-áig) éjjel-nappal látogatható.

Nagy Enikő, fotó: Tóth P. Flóra

„Ó emberek, gondoljatok ma rá, / Ki Betlehemben született ez este, / A jászol almán, kis hajléktalan, / Szelíd barmok közt, édes bambino, / Kit csordapásztoroknak éneke / Köszöntött angyaloknak énekével” – Juhász Gyula sorai juthatnak eszünkbe, miközben a csillag fényében, a napkeleti bölcsek és az egyszerű pásztorok társaságában a jászolban fekvő Kisdedet csodáljuk. Kíváncsian, csendesen, egymás után lépünk oda a Szent Családhoz. Mindnyájunkat megigéz a jelenet szépsége. Több mint nyolcszáz éves hagyományt továbbörökítve betlehemet állított közösségünk. A kis Jézus születésének bibliai történetét ábrázoló, igazi összefogással készült életnagyságú, valósághű installáció a Kertészeti Áruda udvarán kapott helyet. Legelső látogatói az ünnepi időszak előestéjén ökumenikus adventi gyertyagyújtásra és szeretetvendégségre gyűltek össze.

Az első betlehem

Az itáliai Greccio mellett remeteségben élő Szent Ferenc 1223 karácsonya előtt megkérte János nevű gazdag, ám rendkívül szerény és imádságos életet élő barátját, hogy rendezzen be a településen egy barlangot, állítson egy jászlat, hozzon szalmát, szamarat és ökröt, s hívja oda a pásztorokat – élő alakokkal elevenítsék fel Jézus születésének szent történetét. A messze földről érkező zarándokok egyike Ferenc gyönyörű beszéde után azt észlelte, hogy a jászolba fektetett baba megelevenedik, az istengyermek valóban ott van az imádkozó sokaság között. A betlehemállítás szokása azóta világszerte része a templomok és a közterek karácsonyi programjainak.

Messzi földről
„Hi-hi-hi, jaj, de jó!”

Szent Miklós nyomában a bölcsiben és az oviban

„Hegyen-völgyön mély a hó, lassan lépked Télapó. Ősz szakállán dér rezeg, messzi földről érkezett. Kampós botja imbolyog, puttonyában mit hozott? Mindenféle földi jót: dundi diót, mogyorót. Lassan lépked, mély a hó, siess jobban, Télapó!” – sürgetik rég nem látott kedves ismerősüket a gyerekek, majd a legszemfülesebb, aki először pillantja meg az ajtórésen bekukucskáló vendéget, örömében felkiált: „Itt van, megjött már, itt a Mikulás!” A Kastély Óvoda és Bölcsőde csöppségeinek izgatott várakozásába pillanthatunk bele.

„Rénszarvas repítette szánommal a messzi Lappföldről sok szép ajándékot hoztam nektek” – fordul oda az őt dallal fogadó bölcsisekhez a „nagyszakállú”, s puttonyából máris igazi kincsek kerülnek elő. „Köszönjük, Mikulás, gyere el hozzánk máskor is!” – invitálja újdonsült cimboráját a kis Levente, miközben a megannyi finomságot rejtő csomagját szorongatja. Miután a bölcsőde összes csoportját bejárta, a Mikulás tovább lépdel az óvodába. „Hoztál nekünk ajándékot?” – érdeklődnek a Katica csoportban. „Jók voltunk” – teszik is hozzá gyorsan. A kis Lili megjegyzi: „Képzeld, én még rajzoltam is neked!” Minthogy a kis „katicák” is temérdek nyalánkságot és játékot kapnak, a „Hull a pelyhes fehér hó…” kezdetű „mikulásslágerrel” és finom linzerrel hálálják meg a Mikulás nagyvonalúságát.

A Teknős csoportban csak úgy záporoznak a kérdések, a Mikulás alig győzi megválaszolni őket. „Hol a szarvasod? Odakint hagytad? Mi rejt a nagy zsákod? Tavaly játékot is hoztál, emlékszel?” – Soma érdeklődése kiapadhatatlan. „Mi a neve az anyukádnak?” – újabb kérdésével a Mikulást még zavarba is hozza. „Ember, ember, december, hideg, morcos medve. Sűrű havat szitálva kiült a hegyekbe. Ha-ha-ha-havazik, he-he-he-hetekig, hu-hu-hu-hull a hó, hi-hi-hi, jaj, de jó” – ebben a csoportban még tánccal is készültek.

„Azt hallottam, hogy néha kicsit rendetlenek vagytok…” – puhatolózik a Süni csoportban a Télapó. „Neeem!” – értetlenkednek a gyerekek. „Bátran lehetünk őszinték a Mikulással, hiszen jól ismer bennünket” – bátorítja Szilvi néni a kis „süniket”, akiket szintén számtalan kérdés foglalkoztat. „Repülővel jöttél? A szakállad miatt vagy ilyen öreg? Honnan ismered a gyerekeket?” – kíváncsiskodnak, s megállapítják: „Már jó rég találkoztunk veled, jöhetnél gyakrabban is!” Dalaik hallatán a Mikulás megdicséri őket: „Nagyon szépen énekeltetek.” „Köszönjük szépen!” – értékeli az „öreg” kedvességét Lajoska, odasúgva a mellette ülő gyerkőcnek: „Ez a Mikulás nagyon szép, ugye?” „Ulala!” – lelkendeznek aztán a gyerekek a puttonyban megbújó meglepetések láttán.

„Ti vagytok azok, akik jövőre már iskolába mentek, igaz?” – kérdi a Mikulás a Maci csoportban. „Igeeen!” – harsogják büszkén a gyerekek, s így énekelnek a messzi földről jött látogatónak: „Hullik a völgyben a pelyhe a hónak, siklik a dombon az ősz Mikulás. Sok kicsi kérdezi, mit hoz a jónak, lesz-e a zsákban a sok mazsolás.” Van ám a zsákban meganynyi édesség és játék is, a gyerekek nem győznek ámuldozni kedvenc vendégük jóságán: „Azt a mindenit, jó, hogy jöttél, Mikulás!” Így ünnepelték hát a felcsúti gyerekek Szent Miklós püspök emléknapját.

Nagy Enikő, fotó: Tóth P. Flóra

„És be is mehetsz – vár az ünnep, és minden zárt ajtót kitár. A fa alatt angyalok ülnek – az ünnep azé, aki vár” – hívogattak Szabó T. Anna sorai az Endresz György Általános Iskola hirdetőfalán. Összeállításunknak köszönhetően kicsik és nagyok grandiózus mikulásünnepébe kapcsolódhatunk be.

Száncsengő

Azé, aki vár

Játék, tánc, kacagás, avagy az Endreszben járt a Mikulás

Ünnepi díszbe öltözött az Endresz György Általános Iskola közösségi tere és minden tanterme, ahol a tanárok Szent Miklós napján megannyi kalanddal várták a gyerekeket. Napközi helyett elsőként az alsósok köszönthették a Mikulást, de még mielőtt személyesen is találkozhattak volna a „nagyszakállúval”, a manóinak segédkezhettek: kreatív kézműves technikákkal hóembert és mikulást készíthettek, fejtörők során mutathatták meg tudásukat, a szabadulószobában a bajba jutott manók kiszabadításán fáradozhattak, az akadálypályán az ügyességükre volt szükségük, a Just Dance nevű játékban pedig a legismertebb ünnepi slágerekre táncoló figurák koreográfiáját utánozhatták – a buli az aulában folytatódott, ahol egyszeriben megjelent a Mikulás, aki szaloncukorral kedveskedett az őt sikítva fogadó gyerekeknek.

A kicsik után a nagyok kerültek sorra. A tornateremben különféle játékos feladatok várták a felsősöket: utazhattak a Mikulás rénszarvas repítette legendás szánján, segíthettek a Télapónak a hatalmas puttonyába pakolni a jó gyerekeknek szánt meglepetéseket, de az elkóborolt, pimasz szarvasok felkutatásában vagy éppen az ajándékok megfelelő helyre juttatásában is a segítségére lehettek, mi több, még olvadozó hóembereket is menthettek. Sokan kíváncsiak voltak rá, hogy vajon mit rejt a Mikulás zsákja, s a legbátrabbak még a krampuszok szobájába is bemerészkedtek. Mindeközben azok, akiknek úgy tartotta kedvük, társasjátékkal is játszhattak – előkerült a Cortex, a Ki nevet a végén? vagy épp a BrainBox is. S a temérdek játék közepette a diákok degeszre ehették magukat a karácsonyi sütiversenyre készített mutatós finomságokkal, a karácsonyfamézessel vagy akár a rénszarvasmuffinnal is.

Nagy Enikő
Fotó: Tóth P. Flóra

Ünnep

Az ajándékozó szeretet napján

Így mikulásoztak a Gyöngyvirág Nyugdíjasklubban

Gyermekkoruk szép hagyományát egy életen át megőrizve köszöntötték a Mikulást Felcsút nagymamái és nagypapái is.

„Hull a pelyhes fehér hó, jöjj el, kedves Télapó!” – hívogatták énekszóval a Mikulást a Gyöngyvirág Nyugdíjasklubban, s mielőtt még megérkezett volna, Oláhné Erzsike jóvoltából a klubtagok Szent Miklós legendáját is megismerhették. Az ajándékozó szeretet patrónusának emléknapján egy kis gyümölccsel és szaloncukorral lepett meg mindenkit az évszázadok óta a legnépszerűbbnek számító szent „utóda”. A találkozás arra is alkalmat adott, hogy köszöntsék mindazokat, akik az elmúlt negyedévben ünnepelték a születés- és a névnapjukat, az Ilonákat, az Erzsébeteket, a Katalinokat, a Ferenceket vagy épp a Jánosokat – Vargáné Erzsike versbe szedve tolmácsolta a klubvezetés és a társak jókívánságait. Schmidtné Jutka az elmúlt időszak programjait vette sorra: klubunk megtekintette *A cigánybáró* című darabot a Budapesti Operettszínházban, járt az Agárdi Gyógy- és Termálfürdőben, megannyi finomsággal járult hozzá a felcsúti betlehem bemutatásának az ünnepéhez, a klubhelyiség ablakát feldíszítve részt vett az adventi ablakvadászatban, ketten a református kórus adventi hangversenyén is szerepeltek, a vezetők pedig az ünnep közeledtével ellátogattak mindazokhoz, akik már nem tudnak járni a klub programjaira, amelyekből korántsem mellesleg az év egészében sem volt hiány: Jutkáék – az önkormányzat támogatásának köszönhetően – kirándultak Zircen és Pannonhalmán, megtekintették a Budai Várnegyedet és az Országházat, rendszeresen jártak gyógyfürdőbe, tartották a kapcsolatot a környékbeli nyugdíjasklubokkal és a csókakői testvérklubbal is. Ám a mikulásünneppel még mindig nem ért véget az évük: a Gyöngyvirág Nyugdíjasklub az esztendő zárásaként finom ebéddel és egymás játékos és ötletes megajándékozásával egybekötött karácsonyi ünnepséget is rendezett.

Nagy Enikő
Fotó: Tóth P. Flóra

Valcer

„Készen álltok elindulni”

Szalagtűző ünnepség a Letenyeyben

A valétálás csaknem kétszáz éves hagyományát örökítette tovább a Letenyey közössége. Az adventi időszakot megelőzően középiskolánk végzőseire is szalagot tűztek osztályfőnökeik, jelezve: közeleg az idő, amikor végleg búcsút kell venniük a felhőtlen iskolásévektől, életük egy szakasza lezárul, és kezdetét veszi valami új. Diákjaink valcert járva indultak aztán el a felnőtt élet felé. Iskolánk egyik legszebb ünnepének lehettünk részesei.

Ezúttal is a Puskás Akadémia sportkomplexumának ünnepi díszbe öltözött labdajátékcsarnoka adott otthont a Felcsúti Letenyey Lajos Gimnázium, Technikum és Szakképző Iskola szalagtűző ünnepének, amely az iskola keresztény szellemiségének megfelelően a Szentírás inspirálta gondolatokkal vette kezdetét: „Máté evangéliumában olvashatjuk az útravalót: éljetek boldogan, összecsengve az ilyenkor szokásos jókívánsággal: valete, avagy éljetek boldogul – emlékeztetett Burbela Gergely atya. – A fiatalon elhunyt, nemrégiben boldoggá avatott Carlo Acutis mondta: a szomorúság magunkra néz, a boldogság Istenre tekint. Hogyan kell boldognak lenni? Úgy, ha kimondjuk: a te akaratod legyen meg, Atyám, ne az enyém. Az igazi boldogság, ha beengedjük Istent az életünkbe.” Miután Mácsodi Ferenc református lelkész vezetésével az iskola közössége együtt imádkozott a végzősökért, a hagyományoknak megfelelően következtek az ünnepi beszédek.

A végzősök nevében Kisnémet Erika fogalmazta meg gondolatait: „Ez az a hely, ahol barátokra leltem, és ahol – a tanulás mellett – élsportoló vált belőlem.” „Ezeket a fiatalokat minden kaland azzá formálta, akivé lettek” – hangsúlyozta Kuti Ádám testnevelő tanár a végzős osztályfőnökök képviseletében. Szabó-Forrás Ákos Zoltán a fiatal társak nevében szólt a búcsúzókhoz: „Nem egyszerűen négy osztályt, hanem négy közösséget látok magam előtt. Mind máshonnan indultatok, de most ugyanoda jutottatok. Történetetek a mindennapokban született. Vigyetek magatokkal mindent, amit itt tanultatok, és viseljétek büszkén a letenyeys szalagot.”

„A szalagavató minden évben más, iskolánk életében is történnek változások – fogalmazott Kiss Annamária iskolaigazgató. – Míg az elmúlt évben Bányai Gyuri bácsi öntötte szavakba a gondolatait, addig idén már én állok előttetek. A változások közepette csupán egyvalami állandó: a közösség ereje, amely megtart és útra bocsát. A szalag nem csupán a növekedésetek, a nagykorúvá válásotok jelképe, de a közösség erejének, a közösséghez tartozásnak is a szimbóluma. Erős üzenet: készen álltok elindulni, de soha ne feledjétek, honnan jöttetek. Horatius gondolatával indítalak útnak benneteket: bármit tesztek, tegyétek teljes szívvel. Ne félig-meddig, ne megúszva, hanem igazán és egészen. Három erényt is szeretnék odatűzni a szalag mellé: a bátorság, a hit és a derű ajándékát. Akármerre vezessen is az utatok, mindig emlékezzetek a tanácsomra: teljes szívvel, teljes lélekkel. Induljon hát az ünnepetek! Valete, éljetek boldogul!”

Az ünnepi beszédek után a végzős osztályok diákjai egytől egyig megkapták a felnőttséget jelképező szalagot, majd a hagyományoktól eltérően ezúttal nem a keringő nyitotta a táncok sorát: míg az egyik osztály kendőkkel és botokkal cigánytáncot járt, addig a másik a tánc evolúcióját vitte színre. Balázs Cecília csodálatos éneke után láthattuk a bécsi keringőt, avagy a valcert, méghozzá három osztály előadásában, majd a diákok és tanáraik együtt is ropták. Az elképesztő koreográfiák után a fiatalok a szüleiket is táncba hívták – ilyen volt hát iskolánk szalagtűző bálja.

Nagy Enikő
Fotó: Fórika Attila

Selmecbányától Felcsútig

A szalagtűzés szokása korántsem újkeletű. Közel két évszázada, hogy az elődjének tekinthető úgynevezett valétálásra először sor került. 1830-ban a selmecbányai akadémián énekszóval kísérték a végzős diákokat a bélabányai kapuhoz, ahol a szó szoros értelmében kilódították őket a városból, s ballagásukat nem sokkal később már bál is követte. A kiegyezést követően más akadémiákon is meghonosodott a szokás, az iskolákban pedig a II. világháború után terjedt el.

Várakozás

Ünnepi fények az ablakokban

Élő adventi kalendáriummá változott a település

Az év egyik legszebb időszakát, a karácsonyi ünnepkört számos olyan hagyomány jellemzi, amely évszázadok óta az életünk része. Adventi koszorút készítünk, betlehemezünk, karácsonyfát állítunk. Ám van egy szokás, amely bár újkeletűnek számít, egyre több településen teszi még szebbé az ünnepi várakozás szent pillanatait. Az adventi ablakok elnevezésű kezdeményezés öt éve Felcsúton is él.

A decemberi hosszú estéken településünk utcáit járva itt-ott ünnepi fényben tündöklő ablakokra bukkanhatunk, nap mint nap újabb és újabb ablak világít díszesen – az ünnep közeledtével élő adventi kalendáriummá változik a falu. Az ünnepváró kezdeményezés során a felhívásra jelentkező lakók és intézmények december 1-jétől szentestéig díszítik fel és világítják ki valamely ablakukat, feltüntetve az adott dátumot jelző számot is. Szenteste mindenütt egyszerre gyúlnak ki a fények. Napszállta idején egyre többen kelnek útra, hogy felfedezzék a ragyogó adventi ablakokat. Abban, hogy ráleljenek a soron következő számra és ablakra, a Facebookon közzétett frappáns versikék vannak a segítségükre. Sok helyütt nem csupán a csodaszép ablakkal, de még finomságokkal és meglepetésekkel is várják az ablakvadászokat.

Az adventi ablakok, avagy az Adventsfenster hagyománya a nyolcvanas évek közepéig nyúlik vissza. Elsőként a svájci Aargau kantonban, a kicsiny alpesi falvakban gyúltak ki a feldíszített ablakok fényei advent idején. Az emberek odasereglettek, s énekeltek, imádkoztak, beszélgettek. Az általuk teremtett szép hagyomány aztán Svájc egészében elterjedt, mi több, megjelent Németország, Franciaország és Ausztria egyes vidékein is. Idehaza először a burgenlandi világító ablakok mintájára az osztrák határ menti Kópháza változott élő adventi naptárrá 2014-ben. Ám a szokást a Pest vármegyei Solymár nagyközség tette népszerűvé szerte az országban. Ott éppen tíz évvel ezelőtt szervezték meg az első ablakvadászatot. Azóta évről évre egyre több – mostanra több mint nyolcszáz – település csatlakozott már a kezdeményezéshez az anyaországban és a határokon túl is. Településünk többek összefogásával 2020-ban hirdette meg a programot, amely mostanra közösségünk karácsonyi készülődésének nélkülözhetetlen eleme lett.

Nagy Enikő, fotó: Tóth P. Flóra

Gondolatok az ablakvadászat szervezőitől

„A koronavírus-járvány idején honosítottuk meg a szokást Felcsúton, hogy megteremtsük a kapcsolódás lehetőségét. Már az első évben meglepően sokan vettek részt a kezdeményezésben, amelyre a következő években még többen jelentkeztek. Szerettünk volna egy kis varázslatot csempészni az év végi rohanós hétköznapokba. Legyen meg a várakozás öröme – erről szól az ablakozás.” *(Ocsenás Gabriella)*

„A hagyományok segítenek abban, hogy lelassítsunk, elcsendesedjünk, kiszálljunk a mókuskerékből. Az adventi ablakdíszítés összecsiszolja az embereket. Az, hogy nap mint nap útra kelünk, hogy felfedezzünk egy újabb csillogó ablakot, felkészíti az ember lelkét az ünnepre.” *(Litter Edit)*

„Az adventi ablakvadászat közösségi készülődés. Az ablakok a várakozás szimbólumai, fényük segít megélni a reményt, az örömöt – minden fénylő ablak egy-egy ajándék a település lakóinak. Ez a kezdeményezés összeköti az embereket, kapcsolatokat teremt az adventi időszakban. Bevonódnak a kisgyermekes családok, a szomszédok, a helyi csoportok, s közös napi élménnyé válik az ablakok meglátogatása. Az ablaknyitogató vizuális és közösségi utazás a karácsony felé, elhozza az ünnep fényét és a várakozás derűjét.” *(Szecsődiné Tima Zsuzsanna)*

Hógömb

Tiszta szívvel, arany cérnával

Bencze Anita és a karácsonyi csodák

Az ablakpárkányon Télapó és Télanyó ücsörög, mellőlük a dédi réges-régi Mikulása néz vissza ránk, körülötte hógömbök dúdolják téli dallamaikat. Belepillantunk a kandalló tetejét díszítő ünnepi üdvözlőlapokba, meggyújtjuk az adventi koszorú soron következő gyertyáját, s együtt örülünk a kis Grétivel, aki különleges adventi kalendáriumában ma is igazi kincsre lel. Karácsony van a lakás minden szegletében. Belépve az ember megnyugszik: hál' istennek az itt élők hisznek még a csodákban. Bencze Anita kedvenc ünnepe a karácsony. Édesanyaként arra törekszik, hogy az ünnep varázsát kislánya számára is megteremtse, kézműves alkotóként pedig a küldetése, hogy termékeivel örömet csempésszen vásárlói szívébe. Karácsonyi kínálatában és gyermeklelkének tisztaságában gyönyörködtünk.

Filcből öltögetett karácsonyfadíszek kukucskálnak ki a hatalmas kosárból, szinte kéredzkednek, hogy vigyük őket haza – egytől egyig Bencze Anita keze munkái, ahogyan az otthonát díszítő legtöbb ünnepi dekoráció is. Családi fészkük az adventi időszakban olyan, mintha egy hógömbbe rejtett titokzatos mesevilág volna. „Kézművescsaládba születtem bele – kezdi történetét Anita. – Édesanyám is kézműveskedik, édesapám is ügyes kezű, s a nagymamám is jó kézügyességgel volt megáldva. A húgommal a nyarakat a mamánál töltöttük, tőle tanultunk kötni, horgolni és hímezni. Nagyon élveztük a kis foglalkozásait. Később anyával, akitől pedig a varrás fortélyait lestük el, elkezdtünk vásárokba járni, eleinte a saját kedvtelésünkre, majd vállalkozóként. Ám időközben édesanyává váltam, s nemrégiben a húgom is anyuka lett, így egy időre mindkettőnk életében háttérbe szorult szeretett elfoglaltságunk. Jómagam viszont, minthogy a kislányom már óvodás, visszatértem a kézműves munkához és a vásározáshoz."

Arany varázscérnával öltögetve

Anita az évek során megannyi kézműves technikát és praktikát kipróbált már, s nemrégiben új szerelem köszöntött be az életében. „Egy rendkívül sokoldalú anyag, a filc felhasználásával az adott idénynek megfelelően különféle díszeket varrok, húsvétkor nyuszikat, tojásokat, advent idején karácsonyfadíszeket – meséli, miközben az ötletesebbnél ötletesebb gömböket nézegetjük. – Megrajzolom a sablonjukat, először papírra, majd az anyagra, aztán kidíszítem, kitömöm és összevarrom őket. Nemritkán az arany színű varázscérnámmal öltöm össze a díszeket, a kislányom ugyanis úgy tartja, hogy attól életre kelnek. Némelyiket a saját készítésű fűszerkeverékemmel, naranccsal, fahéjjal, szegfűszeggel és csillagánizzsal töltöm meg, hogy leendő gazdájánál karácsonyillat legyen." Anita a karácsonyfadíszek mellett adventi koszorúkat, ünnepi ajtódíszeket is készít, vagy épp olyan bögréket, amelyeket száraz oázisba szúrt termésekkel és karácsonyi figurákkal díszít, méghozzá úgy, hogy minden alkatrész később akár önállóan is használható legyen.

Élő múlt

„Mivel rajongok a veterán autókért, az oldtimerek is gyakran megjelennek a munkáimon – mutatja is a veterános termékeit. – Az egyik legnagyobb álmom, hogy egyszer egy Volkswagen Transporter T1 kisbuszt lakókocsivá alakítva járjam a nagyvilágot. Kissé talán olyan vagyok, mint egy múlt századból itt ragadt hölgy, mert szeretek mindent, ami régi. Gyűjtöm is az antik holmikat, s kincsként, értékként tekintek rájuk. Szeretem megtapogatni, megszagolni őket, s elképzelem, hogyan élhetett az a személy, akihez az adott használati vagy dísztárgy egykor tartozott. Ha tehetném, visszarepülnék a századforduló idejébe. Mondhatni, hogy a kézműves munkában is régimódi vagy inkább régi vágású vagyok."

Anyukája nyomdokaiban

Merthogy bár az otthonában kialakított kis műhelyében egy varrógép is helyet kapott, Anita mindent kézzel varr, egyesével, gondosan, ettől lesz minden alkotása egyedi, különleges, olyan, hogy ha beszélni tudna, biztosan

elmondaná, hogy alkotója hány és hány hosszú órán át készítgette-simogatta-babusgatta, a mágikus arany fonállal a szívét-lelkét is belevarrogatva. Az ünnepek táján Anita hajnalban kezdi a munkát, amelyben segítsége is van: a kislánya, Gréti, aki anyukájától lassanként eltanul mindenféle kézműves technikát. „Nem erőltetem, hogy kézimunkázzon, azt csinálja, amit szívből szeret – vallja –, ám úgy tűnik, hogy ő is tovább fogja vinni a családi hagyományt, mert nagy örömömre rendkívül érdeklődő, s örökké kreatívkodik. Túl azon, hogy különféle díszeket készítünk, a konyhában is együtt teszünk-veszünk. Nagy ajándék ő nekem, Gréti a mindenem."

Ünnepi várakozás

Anita és kislánya számára a karácsony a legszebb ünnep. „Gyermekkoromban édesanyám megteremtette számunkra a karácsony varázsát – emlékszik vissza. – Felnőve, magam is anyává válva döbbenek rá, hogy menynyit dolgozott azért, akár még a fáradtságát is elrejtve, hogy a család számára az ünnep valóban meghitt, békés, boldog, szép legyen. Anyaként én is erre törekszem. Azt szeretném, hogy a kislányom csodaként élje meg a karácsonyt. Ebben segít az ünnepi dekoráció is. Mindegyik dísznek története van. Különösen kedvesek a szívemnek a tárgyak, amelyeket azoktól kaptam, akik már nincsenek közöttünk. Az ünnepi üdvözlőlapokat is szeretem kitüntetett helyre sorakoztatni, azon vagyok ugyanis, hogy a képeslapküldés szép szokása tovább éljen, s ne egy e-maillel vagy Messenger-üzenettel kívánjunk egymásnak boldog karácsonyt. Nap mint nap gyermeki lelkesedéssel nyitom ki a postaládát, s én is küldök a szeretteimnek képeslapokat, méghozzá a Szeretetpostával, Nagykarácsonyon keresztül. Az édesanyám által készített adventi kalendárium zsákocskáiba kreatív kellékeket, apróságokat bújtatok, hogy mosolyt csaljak a kislányom arcára. Az adventi koszorú gyertyáinak meggyújtása is közös program, szeretünk gyönyörködni a lobogó lángban. Nagyon szeretek adni. Nem győzöm kivárni, hogy meglephessem a szeretteimet, s alig várom, hogy láthassam az örömüket."

Örömhozó ajándékok

Kézműves alkotásainak készítésekor Anitát ugyanez a szándék vezérli: „Hogy mi a kézműveskedés szépsége? Az, amikor láthatom, hogy a vásárlóm örül a terméknek, s becsüli a munkámat. Számomra nem az a fontos, hogy egy vásárból tele kasszával térjek haza, hanem az, hogy valakinek örömet szerezzek. Nagyon szeretem a vásárok hangulatát. Ott az emberek még beszélgetnek egymással, s nem csupán a vásárlókkal, de az árusokkal is különleges kapocs alakul ki. Csereberélünk egymással, tanulunk a másiktól. Egy egyedi, kézzel készült, órákon át dédelgetett, szívből született alkotásnak – amely csak azért létezik, hogy valaki gyönyörködhessen benne – különös értéke van. Azt szeretném, hogy a díszeim hozzájáruljanak ahhoz, hogy a karácsony varázsa az ünnep elmúltával, a hétköznapok során minél tovább kitartson."

(Ha velem együtt gyönyörködnél Anita újabb és újabb munkáiban, akkor a „Kézzel készült különlegességek Anitától" elnevezésű Facebook-csoportban találkozunk!)

Nagy Enikő, fotó: Tóth P. Flóra

Mesesarok

Karácsonyi halászléfőzés

Írta: Feketéné Schneider Mária
Illusztrálta: Mészáros Levente, az Endresz 6. osztályos tanulója

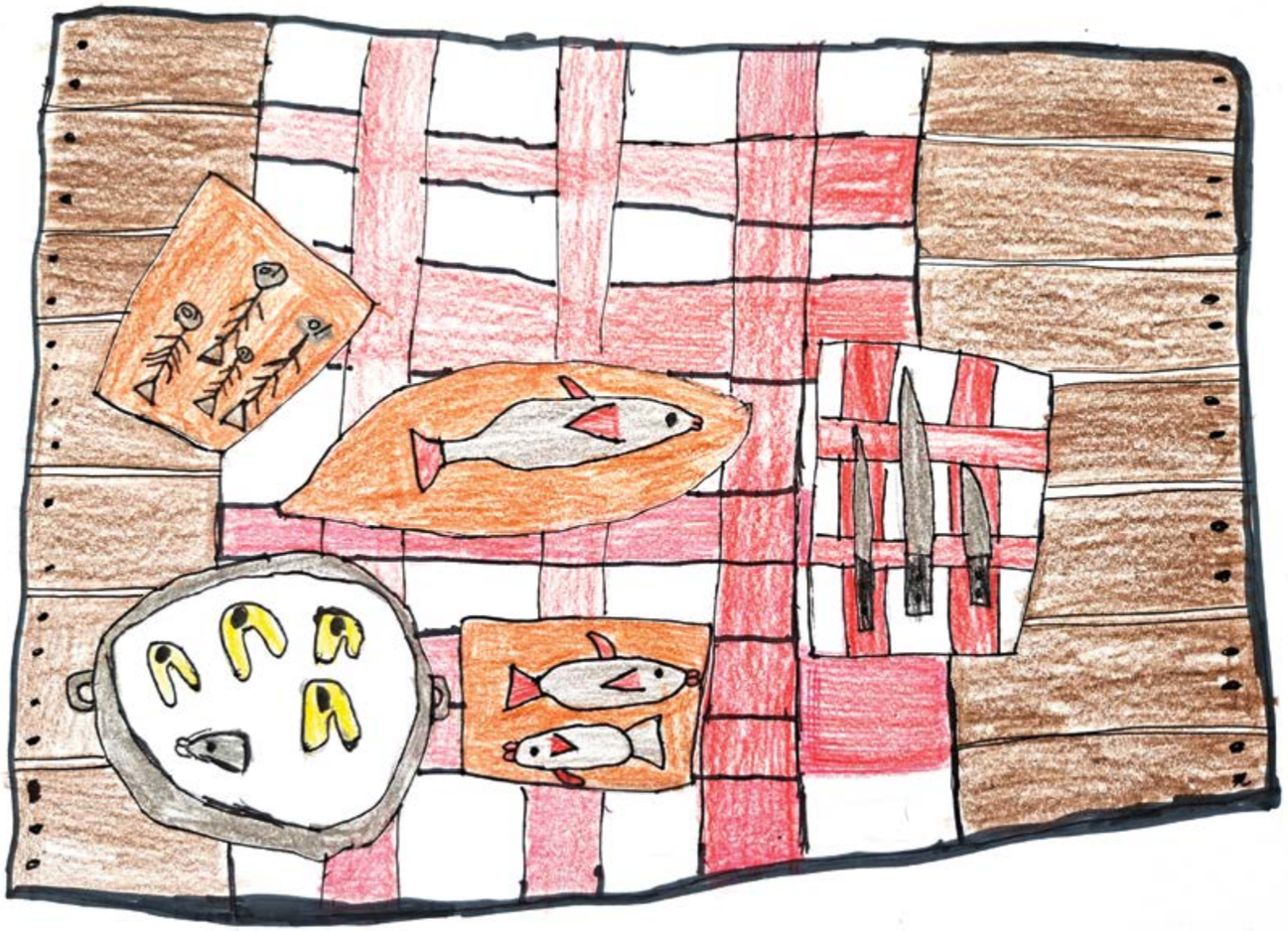

„Nyakunkon a karácsony” – nézett a naptárra Erika néni. Sándor bácsi nagyon bólogatott, miközben a konyhában épp a haltisztítás kellékeit válogatta össze. Először a késeket vette elő, majd a vágódeszkát és a különböző nagyságú műanyag edényeket. Gondolt Charlie-ra is, a család őszülő magyar vizslájára. Neki finom csontokat készített ki, hogy elterelje figyelmét a haltisztításról. Miután a hűtőből kivette a halakat, az eszközökkel együtt mindent beletett a legnagyobb műanyag tálba. Felvette a sapkáját, a jó meleg téli dzsekijét, kötényt kötött maga elé, és kiment az udvarra.

Az udvaron a vén diófa alatt van egy asztal – jó időben körben székekkel, amelyek most a pincében várják a tavaszi napsütést. Sándor bácsi letette a tálat az asztalra. Charlie, a tapasztalt öreg kutya azonnal megjelent. Tisztában volt vele, hogy most nagy dolgok fognak történni. Sándor bácsi megetette Charlie-t, mi több, az eb még jutalomfalatot is kapott, hátha könnyebben tűri a haltisztítást, ha tele van a hasa. A családnak sok horgász ismerőse, barátja, rokona van. Tőlük kapták a közelben kifogott halakat, a kárászt, a keszeget. Erika néni egy másik tálban szép nagy pontyot hozott ki, amelyet a piacon vásárolt. Sándor bácsi kikészítette az asztalra az összes halat, a késeket még egy kicsit megélezte, és már kezdődhetett is a tisztítás.

Charlie kutya azonnal csatlakozott Sándor bácsihoz, el sem lehetett volna zavarni, tudta, hogy finom lakomára készülnek a házban. Hogyne tudta volna, hiszen sokszor volt már része a munkában, és neki is mindig jutott valami a finom falatokból. Sándor bácsi elvette az első keszeget, és elkezdte levakarni a hal pikkelyét – csak úgy repültek szanaszét, a földre is pottyant. Charlie csak ezt várta. A levegőben kapkodott a szétrepülő pikkelyek után, aztán a földről is gyorsan összeszedte a lehullott darabokat. Sándor bácsi gyorsan végzett az első keszeggel. Jöhetett a következő, amellyel szintén hamar elkészült, majd a harmadikkal és a negyedikkel is. Charlie az asztal végén, szemben Sándor bácsival figyelte gazdája minden mozdulatát, és ha röpködtek a pikkelyek, máris ugrott értük. A keszegek után következtek a kárászok, s utoljára maradt a nagy ponty.

Miután az összes halat megtisztította, elővette hegyes, éles kését, és kizsigerelte a halakat. Charlie ezt a műveletet szereti a legjobban, mert ilyenkor nagyobb falatok is jutnak neki. Az ősz kutya minden idegszálával a gazdája mozdulatait figyelte. Az évek múlásával a kutya egyre jobban őszült, mára az egész arcát fehér szőr borítja, de a szemei ugyanúgy csillognak, mint ifjúkorában. A kutyus várta a következő falatot, noha nem lehetett éhes, hiszen Sándor bácsi a kezdet kezdetén jól tartotta. Charlie-nak feneketlen bendője van, bármennyi halat képes megenni, még ha kipukkad, akkor is.

Sándor bácsi végül az összes halat felszeletelte. Ezután kezdődött a haldarabok osztályozása. A keszeg és a kárász nagyon szálkás, ezért a halászlé alaplevébe kerülnek a ponty fejével és farkával együtt. A ponty többi részéből Sándor bácsi szép patkó alakú szeleteket vágott. Charlie a szemével követte Sándor bácsi munkáját, nézte, ahogy a sárga műanyag tálba kerülnek a pontypatkók, a nagyobb tálba pedig többi hal kerül. Charlie le nem vette volna a szemét az asztalról. Egyre jobban érezte a halszagot, amellyel nem tudott betelni. Ekkor jött Erika néni, és a két műanyag tálnyi halat bevitte a konyhába. Sándor bácsi még maradt, hogy letakarítsa az asztalt. Kiöntötte a vizet, a hulladékot egy üres nejlonzacskóba tette, majd bedobta az udvaron lévő hatvan literes kukába. A kuka tetejét lecsukta, és bement a házba.

Charlie kutya nagyon sajnálta, hogy máris vége a kinti munkának. Charlie, Charlie! – hívták be a házba, de nem akart bemenni. Így kint maradt, hiszen elvarázsolta a halak illata. Nem tágított az asztaltól, abban reménykedett, hátha talál még lehullott haldarabokat. Talált is. Gazdái látták, hogy nem hajlandó bemenni, a ház ajtaja becsukódott hát. Odabent megfőzték a halászlé alapját adó levet, majd lepasszírozták, utána ízesítették, és felöntötték vízzel – ekkor tették bele a szép patkó alakú pontyszeleteket. Már csak pár perc, és készen van a finom halászlé.

Hamar sötétedett, hiszen december 24-e volt. A család az asztalhoz ült. A frissen készült halászlé után következett az előző nap megsütött mákos és diós bejgli. Vacsora után a passzírozásból megmaradt szálkákhoz és csontokhoz Sándor bácsi hozzátette a pontyszeletek csontjait, és zacskóstól az udvaron lévő kukába dobta. Csípős szél kerekedett. Sándor bácsi megborzongott. Újból Charlie-t hívta, de a kutya nem ment be a házba. Sándor bácsi nem foglalkozott vele tovább, visszament a jó melegbe. Charlie csak erre várt. Egyre jobban érezte a hal illatát, nem nyughatott. Charlie jól nevelt kutya, ám az efféle erős illatoknak nem tud ellenállni. A kukához közelített. Egy darabig kerülgette, ám a kukából áradó mennyei halszag nem hagyta nyugodni. Két lábra állt, és nekitámaszkodott a szemetesnek, ami a lökéstől felborult, a fedele felnyílott. Charlie nagyon megörült a szerencsének. Azonnal kirángatta az imént kidobott zacskót. Tudta, hogy azt, amit éppen csinál, nem szabad, de ösztöne felülkerekedett a nevelésén.

A megszerzett zacskóval elvonult a kamra irányába. Leült az ajtó előtt, és éles fogaival próbálta kibontani az összekötött zacskót, ami sikerült is neki, de a szálkák és a csontok szanaszét szóródtak. A finom falatokat megeszegette, majd újból a kukához ment, és a másik zacskót is kihúzgálta a felborult szemetesből. Szájában a zsákmánynyal a kutyaház felé vette az irányt, ám a zacskó útközben kiszakadt, és tartalma kiborult az udvar közepére. Charlie nem volt elkeseredve, a legjobb falatokat a házához vitte, és ott ropogtatta el őket. Majd újra útnak indult a felborult kukához, és újabb csontokat választott magának. Tudta, hogy rosszat csinál, de már nem volt visszaút. Amikor már az összes csontot, szálkát szétválogatta, akkor elbújt az udvar legtávolabbi sarkába. Úgy viselkedett, mint egy rossz gyerek: nem is ő volt, aki széthordta az udvaron az összes szálkát, gerincet és csontot.

Másnap reggel, amikor Sándor bácsi kiment az udvarra, óriási rendetlenség tárult a szeme elé. Charlie mindent teleszórt halszálkával, a lábtörlőtől kezdve a járdáig, az udvaron át a virágágyásig, ameddig a szem ellátott, mindenütt volt valamilyen halmaradvány a széttépett zacskó cafataival együtt. Charlie-t viszont nem lehetett látni, hiába szólongatták, nem jött elő. Charlie tudta, hogy rossz fát tett a tűzre, nagyon szégyellte hát magát. Végül Erika néni találta meg az udvar végében összekuporodva a szalmabálák között. Egy jól bevált csellel sikerült előcsalogatnia a bűnös kutyát. Majd fogta a lapátot és a söprűt, s összetakarította a portán szétszórt halcsontokat. Hát így telt a karácsony Erika néninél és Sándor bácsinál.

Konyha

Pesztós-parmezános karácsonyfa

Fotó: cookingmydreams.com

Ha az ünnepi sürgés-forgásban könnyen és gyorsan elkészíthető, mégis ízletes és rendkívül mutatós finomságra vágyunk, akkor a karácsonyfasüti igazán nekünk való. Garantáltan feldobja az ünnepi asztalt, vendégváró falatnak egyszerűen kiváló. Az univerzálisan felhasználható leveles tészta – „előkelőbb" nevén pâte feuilletée – nagyszerűségének hála édes és sós nassolnivalókban egyaránt gondolkodhatunk: készíthetünk sajtos-baconös, mogyorókrémes vagy épp pesztós-sajtos változatot.

Hozzávalók (4 személyre):

1 tekercs leveles tészta
3-4 evőkanál bazsalikomos pesztó
3-4 evőkanál krémsajt (opcionális)
2-3 evőkanál parmezán sajt

Elkészítés:

Kinyújtjuk a leveles tésztát a sütőpapíron, egyenletesen elkenjük rajta a krémsajtot, majd a bazsalikomos pesztót, s megszórjuk a parmezán sajttal (vagy más reszelt sajttal). Ezután mintegy 2,5 cm-es csíkokra vágjuk. A csíkokat karácsonyfa formájú spirállá hajtogatjuk, majd fanyárssal átszúrjuk. A falatkákat 200 Celsius-fokos előmelegített sütőben 10-15 percig sütjük, vagy addig, amíg aranybarnák nem lesznek. Szeletelt sajtból csillagformákat vághatunk, s díszíthetjük a karácsonyfák tetejét.

Nagy Enikő

Kert

Tél

A Kertészeti Áruda rovata

Fotó: Getty Images

Kertünk téli álmát alussza, növényeink leállították a nedvkeringtetést. Fagymentes időben elvégezhetjük a téli metszést, ami a jövő évi bő termés alapja. A munkát jól felkészített, fertőzésmentes (10%-os ecetes oldattal tisztított) szerszámokkal végezzük. Ha létrára kell másznunk, hívjunk segítséget, mert a téli talaj nem stabil, így könnyen megsüllyedhet a létránk lába. Éves szinten meglepően sok a létráról leesés a kertészeti balesetek között, sokszor súlyos sérüléssel.

Elsődleges feladat a növények évközi sarjhajtásának a kivágása. A málna, a ribizli és más bogyós gyümölcsök esetében esetében a letermett száraz ágakat távolítsuk el. Szőlőtőkéinket is vizsgáljuk meg, s vágjuk ki a szükségtelen oldalhajtásokat. Leginkább a gyümölcsfákon dolgozhatunk erőteljesebben, az úgynevezett nagyzolást bátran végezzük. A metszésnél törekednünk kell, hogy a korona belülről minél több napfényt kapjon, és szellős legyen. A fügét kimondottan bátran metszhetjük, mert erős a regenerációs késztetése, gyorsan pótolja a csonkolást. A rózsáinkkal viszont óvatosan bánjunk, mert érzékenyek a fagyra: csak a rossz irányba kinőtt hajtásokat távolítsuk el.

A téli metszés semmiképpen nem a végleges metszés, csupán durva ritkításnak felel meg. Tavasszal alakítjuk majd ki a végleges koronát. A munkálatok közben folyamatosan fertőtlenítsük a szerszámokat, így elkerülhetjük az átfertőzést. Vastagabb ágak esetén használjunk sebkezelő gélt, mely fontos segítsége lehet a növényeknek a sérüléseik gyógyulásában. Ha nem végeztük el a lemosó permetezést, metszés után hosszú lére eresztve még megtehetjük. Az összegyűlt nyesedéket lehetőségünk szerint semmisítsük meg, semmiképpen ne rakjuk a komposztunkba, hiszen így átteleltetjük a benne megbúvó kártevőket is.

Közeleg a karácsony. Árudánkban fenyővásárláskor azt tapasztaljuk, hogy egyre többen választják a földlabdás vagy konténeres fákat. A biztonságos eredés érdekében az ünnepek végén két-három lépcsőben szoktassuk vissza a növényt a kinti hőmérséklethez. Az ünnepek alatt is pótolnunk kell a nedvességet, akár vizes zsák formájában gyökérlabda-takarással, akár a konténerben öntözéssel.

Kertészeti Árudánk összes dolgozója áldott, békés karácsonyi ünnepeket kíván az olvasóknak!

Harangszó

Közeleg a szenteste

Katolikus gondolatok

Hogy sokunk számára mit jelent az év egyik legszentebb ünnepe, Adynál szebbel kevesen fogalmazták meg. Arra hívom hát az olvasókat, hogy a karácsonyi időszakban minél többször olvassák el ezt a verset.

Ady Endre:

Karácsony – Harang csendül...

Harang csendül,
Ének zendül,
Messze zsong a hálaének
Az én kedves kis falumban
Karácsonykor
Magába száll minden lélek.

Minden ember
Szeretettel
Borul földre imádkozni,
Az én kedves kis falumban
A Messiás
Boldogságot szokott hozni.

A templomba
Hosszú sorba'
Indulnak el ifjak, vének,
Az én kedves kis falumban
Hálát adnak
A magasság Istenének.

Mintha itt lenn
A nagy Isten
Szent kegyelme súgna, szállna,
Az én kedves kis falumban
Minden szívben
Csak szeretet lakik máma.

Bántja lelkem a nagy város
Durva zaja,
De jó volna ünnepelni
Odahaza.
De jó volna tiszta szívből
– Úgy mint régen –
Fohászkodni,
De jó volna megnyugodni.

De jó volna, mindent,
Elfeledni,
De jó volna játszadozó
Gyermek lenni.
Igaz hittel, gyermek szívvel
A világgal
Kibékülni,
Szeretetben üdvözülni.

Ha ez a szép rege
Igaz hitté válna,
Óh, de nagy boldogság
Szállna a világra.
Ez a gyarló ember
Ember lenne újra,
Talizmánja lenne
A szomorú útra.

Golgota nem volna
Ez a földi élet,
Egy erő hatná át
A nagy mindenséget.
Nem volna más vallás,
Nem volna csak ennyi:
Imádni az Istent
És egymást szeretni...
Karácsonyi rege
Ha valóra válna,
Igazi boldogság
Szállna a világra.

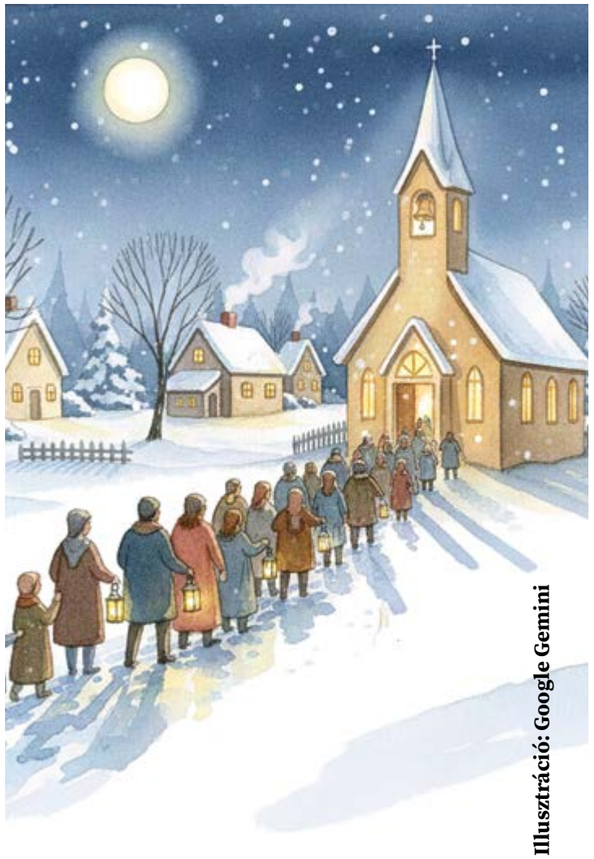

Illusztráció: Google Gemini

Szeretettel várunk katolikus templomunkba minden ünnepelni vágyó felcsútit: december 24-én 22 órakor, december 25-én 10 órakor találkozunk. Istentől megáldott boldog karácsonyt kívánunk!

Baboss Botond katolikus lelkipásztori munkatárs

Szívátültetés

Református gondolatok

Minden olyan új orvosi eljárás megjelenését élénk figyelem kíséri, mely az életminőség javításáról és az élet meghosszabbításáról szól. 1967-ben az egész világ figyelme egy fokvárosi orvosprofesszorra szegeződött, aki először hajtott végre szívátültetést. Azóta sok ezer ilyen beavatkozást végeztek már el. Ám a szívátültetések eredménye mindig kétesélyes: vagy befogadja az emberi szervezet az új szívet, vagy nem fogadja be.

De Bernard professzor szívátültetése csak biológiai értelemben volt az első. Az igazi, az első, a legnagyobb szívátültetés 2025 évvel ezelőtt történt. Ezt maga Isten végezte. Jézusban a maga szívét és szeretetét ültette bele ebbe a világba. Ennek is kétféle végkimenetele volt. Voltak, akik nem fogadták be, voltak, akik befogadták (János evengéliuma 1:9–13). Nem fogadták be Jézust a vendégfogadó házban. Nem fogadta be őt Heródes szíve, később saját népe. Nem fogadta Őt be Pilátus, s azóta is a történelemben máig sokan mások sem. Csak névlegesen keresztyének, csupán karácsonyi hangulatot keresők, a karácsony körül is élményvadászok, kényelemhuszárok. De befogadták a pásztorok, a napkeleti bölcsek, a későbbi tanítványok és a követői mindmáig. Mert ezzel a nagy szívátültetéssel, Jézus születésével kezdődött az emberiség nagy szétválasztása. Válaszfal Jézus személye. Vagy kell a szervezetnek Jézus mint új szív, új élet, új lehetőség, és befogadja. Vagy kiveti, elutasítja, epizódszereplőnek tartva őt még szenteste is.

Jézus befogadására annak van szüksége, akinek az élete beteg. Nem az egészségesekért, hanem a betegekért jött Jézus. A biblia történetekben is azt látjuk, hogy akik befogadják Jézust, többnyire az élet és a hétköznapok hajótöröttjei. Mindennapi, egyszerű emberek. Munkahelyi, gyereknevelési, magánéleti problémákkal. Küzdelmekkel, nehézségekkel, kilátástalanságokkal. Válságokkal, megválaszolatlan kérdésekkel. Sebekkel és gyengeségekkel. Bűnökkel és lelkiismeret-furdalásokkal. A rászorultak befogadták Jézust. 2025 éve érted született meg Krisztus. Te is befogadhatod!

Aki befogadja Őt, annak tényleg kicserélődik az élete. Mert ahová Krisztus belép, ahol Krisztus megjelenik, ott minden megváltozik. Így olvassuk: akik befogadták, azoknak hatalmat adott arra, hogy az Isten fiaivá legyenek. Karácsony áldása ez: én befogadom Krisztust, az Isten pedig mintegy adoptál engem, fiává fogad. Karácsony csodája az, hogy az Isten fia emberré lett, s Őt befogadva az ember Isten fiává lehet. Isten mintegy a maga életéből, a maga létéből, a maga Lelkéből ad nekünk. Őt befogadva új, tágas térbe, öröklétbe, de egészen más hétköznapokba lép át az ember.

Krisztust befogadva az ő vonásai jelenhetnek meg az életünkön. Mert addig, amíg a Krisztus vonásai nem vehetők észre az ember életén, hazugság minden karácsonya. Befogadni Krisztust, azt is jelenti, hogy az ő élete kezd el bennünk élni, az ő vonásai tükröződnek rajtunk. Azon, ahogy élünk, ahogy beszélünk, ahogy szeretünk, ahogy ölelünk, ahogy dolgozunk. Krisztust befogadva egymás „krisztusaivá” lehetünk, mondja Luther.

Végül őt befogadni azt is jelenti, hogy az övéit befogadni, elfogadni. Magyarán az ő népét elfogadni sajátunknak. Egy gyülekezetet elfogadni. Olyan nincs, hogy Jézus igen, a gyülekezet viszont nem. Jézus érdekel, de az egyház nem. Mert a helyzet úgy áll, hogy Jézus azonosítja magát az övéivel. Jézusnak van családja. Aki Jézust befogadja, az az Ő gyülekezetét is elfogadja, sőt feladatot is talál magának benne. Befogadni Jézust azt is jelenti: otthonra lelni egy keresztyén közösségben.

A szívátültetések nyomán gyógyul az élet. Így van ez a karácsonyi szívátültetéssel is. S ehhez csupán annyit kell tenni, hogy hittel elmondjuk csendes imában Krisztusnak, Isten szívének, az ismeretlen ismerősnek, akár hitetlen hittel is: Jöjj szívembe, életembe, Krisztus! Szüless meg bennem, és szülj engem újjá egy új és örök életre! Fogadj gyermekeddé Istenem!

dr. Hős Csaba református lelkész

Mozaik

Tudta-e, hogy...

„FEHÉR-MEGYE TOPOGRAPHIAI STATISTIKÁJA 1863. FELCSUTH”

ló	60 db
jármos ökör	120 db
tehén	60 db
sertés	250 db
kecske	28 db
birka	1500 db
tyúk	2850 db
liba	760 db
réce	760 db
póka	950 db
méhkas	180 db

Dániel Ernő miniszter rendelete, 1898. „A kereskedelemügyi magyar királyi miniszter folyó évi december 7-én 89543. szám alatt kelt rendeletével megengedte, hogy a Fejér vármegye területéhez tartozó Felcsuth községben hetenkint keddi napon – állatfelhajtás és helypénz-szedés nélkül – heti vásár tartassék.”

(867) (2 3)

Juh-eladás.

Pázmándy Dénes részéről közhirré tétetik, hogy september hó 25-én Fehérmegyére en Felcsúton 1700 darab finomitott egészséges juh-nyája tőkéstől kisebb részletekre is osztva árverés utján készpénz fizetés mellett el fog adatni.

Közelebbröli értesitést adhat Pesten országut 26. szám Berthaházban

Már Lajos, ügyvéd.

Nem találtam nyomát, hogy a fenti rendeletet valaha is visszavonták volna. Nem mintha a mai felcsúti haszonállatlétszám mellett félni kellene attól, hogy túl sok háziállatot hajtanának fel. Talán csak Flier Tamás gazduramat érintené hátrányosan, de nem gondolom, hogy szándékában állna teheneit behajtani a Tamássy–Margalit-kúria kertjébe.

Noll Zoltán

Évkerék

Mészáros László polgármester december hónap legalább hetven esztendőt megélt születésnaposait is köszöntötte.

Schneider János Gyula a 75., Tész József a 70., Kádas Miklós András a 77., Tokodi Jánosné Zsuzsanna a 71., Borsos Mihály a 74., Oláh János a 78., Filvig István Sándor a 80., Murányi Jánosné Ilona a 79., Schmidt János a 81., Papp Lajosné Mária a 78., Fodorné Flier Éva a 70. születésnapját ünnepelte.

Gólyahír

Karácsonyra két újabb családba költözött babaillat.

Pál Zalán – Pál-Makovinyi Cintia és Pál Barna kisfia – november 3-án,

Csepeli Heléna Flóra – Csepeliné Óvári Rebeka és Csepeli Bence kislánya – november 7-én született meg.

Sajtóközlemény

Belterületi útfejlesztés Felcsúton 2025/06/10

Felcsút Községi Önkormányzat vissza nem térítendő európai uniós támogatást nyert a TOP_PLUSZ-1.2.3-21-FE1 kódszámú Belterületi utak fejlesztése tárgyú felhívás keretében. A projekt a Széchenyi Terv Plusz program keretében valósul meg, vissza nem térítendő 249,37 millió forint európai uniós támogatás segítségével.

Jelen projekt célja a belterületi úthálózat fejlesztése, az életminőség javítása, az igényes lakókörnyezet, a településkép kialakítása, a zaj- és porszennyezést csökkentése.

A fejlesztéssel érintett helyszín: 8086 Felcsút, Kassai utca, hrsz: 352. A Kassai utca felújításra kerülő szakasza a Berkó köz és az Orgona utca között vezet mintegy 547 m hosszon. Az út szabályozási szélessége változó, jellemzően 7,0 m körüli, azonban a legszűkebb helyen nem éri el a 3,8 m-t sem, ezért új szabályozási vonalat is ki kell alakítani. Az út jelenleg zúzottköves burkolattal rendelkezik. A pályázat keretében a tervezett teljes pályaszerkezet újra építésre kerül oly módon, hogy az út jobb oldalán a gyalogosok számára szabványos járda kerüljön kialakításra.

A projekt az Európai Unió támogatásával, a magyar állam társfinanszírozásával valósul meg.

A projektről bővebb információt a **www.felcsut.hu** oldalon olvashatnak.
További információ kérhető: **Dr. Sisa András, jegyző**
Elérhetőség: **+36 22 594-036** e-mail: **jegyzo@felcsut.hu**

Hirdetésméretek

1/10 fekvő:	90x50 mm
2/10 álló:	90x105 mm
2/10 fekvő:	184x50 mm
1/4 álló:	90x131 mm
1/4 fekvő:	184x63 mm
1/2 fekvő:	184x131 mm
1/2 álló:	90x268 mm
1/1 tükör:	184x268 mm
1/1 kifutó:	210x297mm
	+ 5-5 mm kifutó

Közérdekű információk

Bicskei Járási Hivatal – ügyfélfogadás

2060 Bicske, Szent István u. 7-11., tel.: 06-22/795-820
Járási hivatalvezető: Szabó Gábor
A járáshoz tartozó települések: Alcsútdoboz, Bicske, Bodmér, Csabdi, Csákvár, Etyek, Felcsút, Gánt, Mány, Óbarok, Szár, Tabajd, Újbarok, Vértesacsa, Vértesboglár
E-mail: hivatal.bicske@fejer.gov.hu

Kormányablak osztály – ügyfélfogadás

Osztályvezető: Vakánné Petrovics Ildikó
Központi telefonszám: 06-22/795-948
hétfő, szerda: 8.00–18.00
kedd: 7.00–15.00
csütörtök: 8.00–16.00
péntek: 8.00–11.00

Földhivatal – ügyfélfogadás

hétfő, szerda: 8.00–14.00 és 13.00–15.00
csütörtök: 8.00–11.00 csak kamarai tagoknak
péntek: 8.00–11.00

Hatósági és Gyámügyi Osztály – ügyfélfogadás

hétfő, szerda: 8.00–16.00
péntek: 8.00–12.00

Foglalkoztatási Osztály – ügyfélfogadás

hétfő, szerda, csütörtök: 8.00–14.00
péntek: 8.00–12.00

Kihelyezett NAV-ügyfélszolgálat

csütörtök: 13.00–15.00

Tessely Zoltán országgyűlési képviselő fogadóórája

2060 Bicske, Szent István út 1.
páros héten: szerda: 16.00–18.00
páratlan héten: csütörtök: 10.00–12.00

Önkormányzati Hivatal – ügyfélfogadás

8086 Felcsút, Fő utca 75., tel.: 06- 22/594-036
Ügyfélfogadási rend:
hétfő, szerda: 8.00–16.00
péntek: 8.00–12.00

Polgármesteri fogadóórák

Tel.: 06-22/594–036
hétfőn 8.00 órától *(előzetes időpontfoglalás szükséges)*

Faluház és Közösségi Színtér

8086 Felcsút, Fő utca 137., tel.: 06-22/594-368
E-mail: faluhaz@felcsut.hu
Szarvas Józsefné: 06-70/450-8704
Csatlósné Horváth Brigitta: 06-22/594-368
Nyitvatartás:
hétfő: 7.00–17.30
kedd, szerda, csütörtök: 7.00–16.00
péntek: 7.00–15.00

Háziorvosi rendelő (Faluház)

Dr. Ficzere Ferenc háziorvos
hétfő: 10.00–15.00
kedd, csütörtök: 9.00–12.00
szerda: 12.00–15.00
péntek: 8.00–10.00
Az orvosi rendelő a 06-22/594-072-es telefonszámon és a felcsut.rendelo@gmail.com e-mail címen érhető el.

Háziorvosi ügyeleti ellátás

2060 Bicske, Kossuth tér 17.
(Bejárat a rendelő oldalánál található ajtón, csengetni kell.)
Telefonszám (Fejér vármegyében): 1830
Hétköznap: 16.00 és 22.00 között
Hétvégén és ünnepnapon: 8.00 és 14.00 között

Sürgősségi ügyeleti vagy mentőellátás

Központi ügyeleti telefonszám: 1830
Egységes segélyhívó rendszer: 112 (mentők)
Hétköznap: 22.00 és 8.00 között
Hétvégén és ünnepnapon: 14.00 és 8.00 között
Telephelyek:
8000 Székesfehérvár, Hunyadi u. 2.
2400 Dunaújváros, Vasmű u. 10.
2030 Érd, Szabadság tér 9.

Védőnői szolgálat (Faluház)

8086 Felcsút, Fő u. 137.
Makai Kinga védőnő: 06-30/970-8517
szerda: 9.00–11.00 *(orvossal közösen)*, 11.00–13.00 *(önállóan)*

Gyógyszertár (Faluház)

8086 Felcsút, Fő u. 137., tel.: 06-22/252-550
Nyitvatartás: a házorvosi rendelő nyitvatartása szerint, rendelési időben.

Posta

8086 Felcsút, Fő utca 73., tel.: 06-22/594-049
Nyitvatartás hétfőtől péntekig 8.00 és 16.00 között

Könyvtári, Információs és Közösségi Hely

8086 Felcsút, Fő u. 68.
Könyvtárvezető: Szecsődi Zsoltné
Tel.: 06-70/338-4814, E-mail: szecsodizsuzsa@freemail.hu
Nyitvatartás:
hétfő, szerda, csütörtök: 8.00–16.00
kedd: 14.00–18.00
péntek: 9.00–14.00
szombat: ügyelet időpontegyeztetéssel

Bicskei Rendőrkapitányság

2060 Bicske, Kisfaludy u. 56., tel.: 06-22/566-020
E-mail: bicskerk@fejer.police.hu
Sürgős esetben hívható: 112

Körzeti megbízott

8086 Felcsút, Fő u. 191., Gáfor János: 06-30/128-3581

Polgárőrség

8086 Felcsút, Fő utca 75., tel.: 06-30/248-9609
Felcsút Biztonságáért Polgárőr Egyesület
Elnök: Kiss József
Tevékenységi terület: Felcsút bel- és külterület

Esély Gyermekjóléti Alapítvány

8086 Felcsút, Fő u. 68., tel.: 06-70/450-8733

Fogorvosi rendelő

Dr. Hargitai Egészségügyi Közhasznú Nonprofit Kft.
(Az egészségbiztosítóval szerződésben álló rendelő.)
Rendel: Dr. Hargitai László fogszakorvos
Rendelési idő:
Alcsútdobozon: tel.: 06-22/353-250 (*Csak előjegyzéssel!*)
hétfő: 11.00–17.30
kedd: 7.00–8.00 – elsősegély
csütörtök: 7.00–10.00 – iskolafogászat
7.00–8.00 – elsősegély
péntek: 10.30–17.30
Felcsúton: tel.: 06-22/668-224
Időpontkérés szükséges, rendelési idő előtt egy órával és rendelési idő alatt 16.00 óráig!
szerda: 10.30–17.30
Alcsútdobozi rendelő – prevenciós rendelés:
hétfő, péntek: 9.30–11.00
Felcsúti rendelő:
szerda: 9.00–10.30 (*Csak előjegyzéssel!*)

Falugazdász

Gyenes Péter: 06-70/490-6170

Közjegyző

2060 Bicske, Szent István út 35.
Dr. Poszavecz Rita: 06-22/566-440
E-mail: iroda.bicske@kozjegyzo.hu
poszavecz.rita@kozjegyzo.hu
Nyitvatartás:
hétfő, kedd, szerda, csütörtök: 8.00–12.00, 13.00–15.30
péntek: 8.00–12.00

Felcsúti Hírlap
A Felcsúti Önkormányzat hivatalos, ingyenes hírlevele, megjelenik havonta harminckét oldalon, 900 példányban.
Nyilvántartásba véve a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal által 163/2233/3/2011. számon.
Felelős kiadó: dr. Sisa András jegyző – **Kiadja:** Felcsút Község Önkormányzata – **Hirdetésfelvétel:** titkarsag@felcsut.hu
Kéziratleadás: 30/126-0540; nagyeniko@felcsut.hu – **Terjesztési észrevételek:** muszak@felcsut.hu